

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת וארא תשע"ח

הפֿרת הטוב

שלום ילדים!

השבת נתחיל לקרוא על עשר המכות שהכה ה' את המצרים. המכות הראשונות כמו שבוֹדאי ידוע לכם, היו הדם והצפרדע.

בוֹדאי היינו מצפים שהמכות הראשונות יעשו על ידי משה רבנו, שנשלח להושיע את בני ישראל. אבל דוקא המכות האלה נעשו על ידי אהרן הכהן, ומשה לא הפעיל אותן בעצמו. מדוע?

חז"ל אומרים לנו שבמכות הדם והצפרדע, היה צורך להכות ביאור.

משה רבנו זכר ליאור את הטובה שעשה עמו, כאשר משה רבנו היה בתיבה. מי היאור פאלו שמרו עליו. לכן משה לא הכה ביאור, כדי שלא יראה שהוא פוגע במה שעזר לו.

ילדים, עד כמה גדולה הפֿרת הטוב של משה! אפילו ביאור שאיננו בן אדם, לא רצה משה לפגוע כלל.

בוֹדאי שעלינו ללמוד ולהכיר טובה לחברים שלנו שעשו לנו טובה, ולזכור להשיב להם טובה.

4 מוסר השכל

7 מכת ערוב

ערוץ מאיר לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

עורך: ישי רקנטי

השולחן שחייך...

הספר כבר מספר שנים, החליטה לקחת ברצינות רבה נושא זה. מנסינה, ישנה רגישות רבה אצל התלמידים לנקיון השולחנות ולשלמותם, לכן, כבר בתחילת השנה הכריזה על תחרות בשם ה"שולחן המחייך". כלומר, כולם נקראים לשמור על שולחן יפה ונקי במשך כל השנה. מדי פעם יתבצע בכיתה ניקוי של כל השולחנות, ו"השולחן המחייך" הוא השולחן שעמד במראהו היפה עד סוף השנה.

אנחנו אוהבים מבצעים כמו הרבה ילדים, במיוחד כשמדובר במבצע שגם נעים לבצע אותו. כל ילד מקפיד בביתו על מראה נקי ומסודר של חדרו, שולחן יפה ושלם וכו'. לכן, קיבלנו את ההכרזה בשמחה ויצאנו לדרך. בשבועות הראשונים לא היה מה לעשות כי אב הבית, שמעון, דאג כבר לנקות את כל שולחנות בית הספר במהלך חופשת הקיץ. אך לאחר כחודש ימים היה כבר צורך לנקות את השולחנות. זוהר, שהוא שכני לספסל הלימודים, לא המתין שיעבור חודש ימים. מתחילת השנה הצטייד במטליות לחות לניקוי ששם אותם דרך קבע בילקוטו. בכל בוקר רגיל הוא להעביר ניגוב על השולחן לפני

זוהר הוא אחד התלמידים המעניינים בבית ספרנו. מאז שהכרתי אותו, כשהגיע כעולה חדש מפרו, לא פסקתי מלעקוב אחריו. הוא פשוט שונה מכולם, אבל לחיוב. מתחילת השנה זכיתי כבר ללמוד ממנו דבר אחד בודאי: עמידה בזמנים. הוא אולי לא התלמיד הכי מצטיין בלימודים בכיתתנו, כיתה ד', אבל בהחלט נחשב מצטיין בהתנהגותו. בחרתי לספר לכם היום על אירוע שחווינו בכיתה, שזוהר בלט בו.

כבר בחופשת הקיץ, כשבוע לפני תחילת הלימודים, דאגה טובה המנהלת לשלוח לכל ההורים את תקנון בית הספר. התקנון מכיל רשימה ארוכה של נהלים, חוקים המכוונים את התלמידים להתנהגות נאותה. אחד הפרקים בתקנון, הוא "שמירה על רכוש בית הספר". בפרק זה מופיעים כללי התנהגות ביחס למחשבים, לוח הכיתה, השירותים וגם הכסאות והשולחנות בכיתה. ודאי שמעתם על הרגל לא טוב שילדים מקשקשים על שולחן בבית הספר. לפעמים שמענו גם על תלמיד ששיחק במספרים באמצע השיעור וגרם נזק לשולחן. מחנכת הכיתה שלנו, מיכל, שמלמדת בבית

והציע להם את עזרתו. הם שמחו כמובן להצעה וסוכם שהם ייפגשו בכיתה ביום המחרת, לאחר הלימודים, עם ציוד מלא לניקוי שולחנות. בשעה ארבע אחר הצהריים, כשכבר הגיעו עובדות הניקיון של בית הספר, התחילו השניים יחד עם זוהר בניקוי השולחן שלהם. הם הביאו אותו למצב כה נקי עד שקשה היה להכירו. סיימו עבודתם והלכו כל אחד לביתו.

למחרת, נושא השולחן היה לשיחת היום של כל הכיתה. המחנכת שיבחה את שלושתם ובמיוחד את זוהר. בסוף השנה, מועד חלוקת הפרס ל"שולחן המחייך", החליטה המחנכת להעניק שני פרסים: לשולחן של זוהר, כמובן, ולשולחן של חבריו שנעזרו בו לניקוי.

המחנכת לא הסתפקה במתן הפרס אלא ביקשה מזוהר להסביר לכל החברים מה מביא אותו להקפדה כל כך גדולה על ניקוי שולחנו. הוא היה אמנם נבון לעמוד בפני כל הכיתה ולדבר. הוא הסתפק במשפט קצר: "פשוט, אני מרגיש חבר לשולחן, וכמו שצריך להכיר טובה לחבר שעושה לך טוב, צריך להכיר טובה לשולחן שעוזר לך כל יום ללמוד ולחייך".

הצלצול. לא אחת נעזרנו במטליות שלו לשימוש כתתי: לניקוי הלוח, לניקוי שולחנות לאחר מסיבה ועוד.

באחת ההפסקות הוא שיתף אותי בתחושה שלו ואמר: "אני לא מבין מדוע צריכה היתה המורה להכריז על מבצע 'השולחן המחייך', הרי זה כל כך פשוט להבין שלא יושבים ליד שולחן לא נקי! 'טוב', השבתי לו, 'אתה עולה חדש שלא מכיר את ההרגלים שלנו. אם לא מכריזים על מבצע, לא משיגים את המטרה!'".

בכל אופן, השולחן שלנו כבר הקדים את כולם ב"חיוכו". בכל פעם שהמחנכת מגיעה לקרבת השולחן שלנו, עולה על פניה חיוך. את המבצע צריכים להמשיך והמחנכת אף עודדה את כל התלמידים להגיע לרמת הניקיון של השולחן שלנו. "אם תרצו - אין זו בעיה" היתה רגילה להכריז.

בחודש האחרון ללימודים, הלך וגבר המתח בכיתה: מי יזכה בפרס השולחן המחייך? זוהר הרגיש אי נעימות לקבל את הפרס, למרות שזה היה כבר די צפוי. מה עשה? באחת ההפסקות פנה לשני תלמידים שמצב שולחנם היה לא טוב,

"תפסת מרובה - לא תפסת!"

אמנם כאן חלה תפנית מפתיעה, ודרכיהם של השניים קצת השתנו והתפלגו. מדוע?

תוך כדי הלימודים ראה רובי מודעה שמפרסמת הצעת עבודה לאנשי מחשבים. העבודה היתה במקום קטן, שברור היה שהמשכורת בו תהיה נמוכה יחסית למקומות גדולים ומוכרים. אך לרובי העבודה דווקא קסמה. הוא היה עדיין בשלבי לימודים והרעיון לעבוד תוך כדי תקופת הלימודים מצא חן בעיניו מאוד. "כך תהיה לי הכנסה מסויימת, ואוכל לכסות על ידה את הוצאות הלימודים!", טען באוזני שימי חברו.

לשם שינוי, הפעם דעתו של שימי היתה אחרת ונחרצת: "מה פתאום? אם תתחיל בעבודות קטנות כאלה, לעולם לא תגיע למשרה גדולה בעלת משכורת גבוהה. חייבים להמתין ולחכות עד שנשלים את התואר, וכך נוכל לגשת למציאת עבודה מכובדת!", אמר שימי בלהט.

רובי ושימי היו חברים טובים. עוד מילדותם, עת למדו יחד בבית הספר - נקשרה אהבתם זה לזה. הם חשבו שלעולם הם לא יפרדו.

ובאמת, גם אחרי בית הספר נרשמו שניהם לאותה ישיבה, והמשיכו בחברותם החזקה. הם היו דומים באופיים והתחברו זה לזה בקלות, ולכן החברות שלהם התקיימה לאורך שנים רבות.

לאחר שסיימו את לימודיהם, ואף לאחר ששרתו יחד בצבא - חשבו רובי ושימי מה לעשות בהמשך הדרך. וכמו תמיד - הגיעו להחלטה משותפת: הם רוצים להיות אנשי מחשבים והייטק.

ממחשבה למעשה. נרשמו ללימודים במקום טוב, והקדישו כמה שנים לצורך קבלת תואר במדעי המחשב.

אך השנים עשו את שלהן. בעוד שרובי הפר לבעלים של חברת ענק והצלחתו האירה לו פנים ביותר, שימי הגיע לגיל מבוגר, בו קשה מאוד למצוא עבודה בהייטק. חברות המחשבים וההייטק מחפשות עובדים צעירים, והוא בהמתנתו ובעקשנותו פספס את ההזדמנות, ונאלץ לוותר על חלומותיו הגדולים...

• • •

אחת מהעצות של היצר הרע בענייני קיום התורה והמצוות, וגם בשאר הדברים - היא "או הכול או לא כלום". הוא אומר לאדם "גם ככה לא תהיה גדול הדור, גם ככה לא תהיה מוצלח כמו הטובים ביותר - אז ממילא אין טעם במה שתתאמץ. תוותר על הכול!", אומר לנו היצר.

אך האמת אינה כן. עלינו להשתדל לעשות מה שביכולתנו, וה' יעזור לנו להתקדם לפי מה שטוב לנו, ולהצליח במעשי ידינו.

הפעם רובי לא קיבל את דעתו. הוא קבע ראיון עבודה, ואכן התקבל לעבודה לכמה שעות בשבוע. הוא היה מרוצה ממעשיו, ואכן ההכנסה המצומצמת עזרה לו להתקיים ולממן את לימודיו.

"אינך מתחרט?", שאל רובי את שימי יום אחד. "אני דווקא מאוד מרוצה מהעבודה שלי. אולי תרצה להצטרף גם אתה?"

"לא ולא!", ענה שימי, "אני מחכה לגמר התואר, ואז תראה שדרכי תצליח מדרכך!".

השנים עברו. החברה בה עבד רובי התפתחה וגדלה, וגם הוא עלה בדרגתו וקיבל משרה מכובדת. לעומתו, שימי המשיך לחכות ולהמתין לזמנים אחרים, בהם יזכה למצוא עבודה גדולה ומכניסה עוד יותר. אפילו כסיים את לימודיו וקיבל את התואר, הוא לא מיהר לחפש עבודה. "אמשיך עוד בהתמקצעות, ואז אתפנה לחפש את העבודה הנכספת", אמר.

כיתה ב' שחקנים

שאלות בכרשה

1. מה היתה המכה החמישית?
2. אלו מכות אינן מופיעות בפרשה?
3. מה היתה "תועבת מצרים"?
4. אלו צמחים לא נפגעו בברד?
5. מה קרה לצפרדעים אחרי שהסתיימה מכת הצפרדע?
6. מה קרה לחיות לאחר שהסתיימה מכת הערוב?
7. כיצד "הופעלה" מכת השחין?

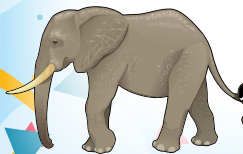
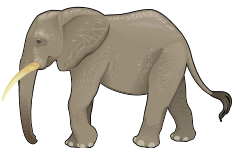
משימת חדגא: מצאו כמה שיותר שמות של בעלי חיים בפרשה!

מכת ערוב

שניים מבעלי-החיים שלמטה,
אינם זהים לבעלי החיים
שבתמונה. גלו מיהם!

חידת פולקס: היכן בפרשה יש דוגמה ל"קל וחומר"?

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

בני: אני בכלל לא מבין למה ה' העניש את פרעה כל כך הרבה? הוא היה יכול לתת לו מכה אחת חזקה, ולהכריח אותו לשלוח את בני ישראל! ובכלל, ה' אמר למשה שהוא יכביד את לבו של פרעה, אז זה בכלל לא הוגן...

נעמה: אתה בודאי צודק. ה' יכול היה לגרום לפרעה לגרש את עם ישראל מהר. אבל כתוב בתורה שה' בכנה הארץ את התקופה של המכות, כדי שפרעה ילמד על בשרו מי הוא ה'! וגם כדי שיעם ישראל יראה את עצמתה של יד ה', ויספר על כך לבנים.

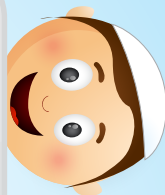
טליה: אז מה, בשביל זה מענישים את פרעה סתם בהרבה מכות שלא מגיעות לו?

בני: דווקא שמעתי פעם משהו על זה. פרעה היה כל כך רשע ולכן היה מגיע לו כל הענשים שה' נתן לו. הוא היה כל כך רשע שה' אפילו לא נתן לו את האפשרות לחזור בתשובה. כל כך רשע היה פרעה!

יונתן: נכון הוא אמר לזרוק את כל הילדים ליאור...

נעמה: העקר שאנחנו נזכור את הטובות שה' עשה לנו, וגסספר עליהם תמיד!

חיימק'ה

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...